

2019 m. kovo 28 d. Trgovački sud u Zagrebu (Kroatija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Byla C-267/19)

(2019/C 263/30)

Proceso kalba: kroatų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Trgovački sud u Zagrebu

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: PARKING d.o.o.

Atsakovė: SAWAL d.o.o.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai *Ovršni zakon* (Įstatymas dėl priverstinio vykdymo; paskelbtas *Narodne novine* Nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ir 73/17) 1 straipsnis, pagal kurį notarams suteikiami įgaliojimai remiantis autentišku dokumentu išduoti vykdomąjį raštą kaip vykdomąjį dokumentą ir pradėti priverstinį reikalavimų vykdymą negavus aiškaus skolininko, kuris yra Kroatijos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo, sutikimo, neprieštarauja EŽTK 6 straipsnio 1 daliai ir SESV 18 straipsniui, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimus bylose C-484/15 ir C-551/15?
2. Ar 2017 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimuose *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) ir *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) pateiktas išaiškinimas gali būti taikomas pirmiau nurodytoje byloje Povrv-1614/2018, kurią turi išnagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, ir konkrečiau, ar Reglamentas Nr. 1215/2012 turi būti aiškinamas taip, kad Kroatijoje notarai, naudodamiesi jiems pagal nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais per priverstinio vykdymo procedūras, per kurias remiamasi „autentišku dokumentu“, kai skolininkai (atsakovai) yra kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigti juridiniai asmenys, yra priskirtini prie sąvokos „teismas“, kaip ji suprantama pagal minėtą reglamentą?

2019 m. balandžio 11 d. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Byla C-307/19)

(2019/C 263/31)

Proceso kalba: kroatų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Obala i lučice d.o.o.

Atsakovė: NLB Leasing d.o.o.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar notarai yra įgalioti įteikti dokumentus pagal 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse⁽¹⁾, kai jie praneša apie savo sprendimus tais atvejais, kai netaikomas Reglamentas Nr. 1215/2012⁽²⁾, turint omenyje, kad Kroatijoje notarai, vykdydami pagal nacionalinę teisę jiems suteiktus įgaliojimus „autentišku dokumentu“ grindžiamuose priverstinio vykdymo procesuose, nepatenka į „teismo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 1215/2012? Kitaip tariant, turint omenyje, kad notarai nepatenka į „teismo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 1215/2012, ar, naudodamiesi jiems pagal nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais „autentišku dokumentu“ grindžiamuose priverstinio vykdymo procesuose, jie gali taikyti Reglamente (EB) Nr. 1393/2007 nustatytas dokumentų įteikimo taisykles?
2. Ar transporto priemonės stovėjimas gatvėje ir viešajame kelyje, kai teisė rinkti rinkliavą suteikta pagal *Zakon o sigurnosti prometa na cestama* (Kelių saugumo įstatymą) ir teisės aktus, reglamentuojančius savivaldybės veiklą kaip valstybės valdžios institucijos veiklą, gali būti priskirtas civilinės teisės klausimams, kaip tai suprantama pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (nauja redakcija), kuriame reglamentuojamas teismų jurisdikcijos klausimas ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas, ypač atsižvelgiant į tai, kad už transporto priemonės stovėjimą be parkavimo bilieto arba su negaliojančiu bilietu nedelsiant reikalaujama sumokėti už dienos bilietą, tarsi ji būtų išstovėjusi visą dieną, neatsižvelgiant į tikslų laiką, kurį ji išstovėjo, o tai reiškia, kad ši dienos bilieto rinkliava turi sankcijos pobūdį, be to, kai kuriose valstybėse narėse toks automobilių stovėjimas laikomas eismo taisyklių pažeidimu?
3. Ar minėtos rūšies bylose dėl transporto priemonių stovėjimo gatvėje ir viešuosiuose keliuose, kai teisė rinkti rinkliavą suteikiama pagal Kelių saugumo įstatymą ir teisės aktus, reglamentuojančius savivaldybės veiklą kaip viešosios valdžios institucijos veiklą, teismai gali įteikti dokumentus atsakovams kitoje valstybėje narėje pagal 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse?

Jei, remiantis minėtais klausimais, būtų pripažinta, kad šis transporto priemonių stovėjimo klausimas gali būti civilinės bylos dalykas, pateikiami šie papildomi klausimai.

4. Šioje byloje daroma prielaida, kad pastačius minėtą automobilį gatvės vietoje, pažymėtoje tam tikrais horizontaliais ir (arba) vertikaliais ženklais, sudaroma sutartis, t. y. laikoma, kad sutartis sudaroma pastačius automobilį, ir kad, jei už automobilį nesumokama pagal nustatytą valandinį stovėjimo tarifą, turi būti sumokama už visą dieną. Todėl kyla klausimas, ar ši prielaida, jog pastačius automobilį sutartis laikoma sudaryta ir duodamas sutikimas sumokėti už dienos bilietą, jei neperkamas bilietas pagal valandinį automobilių stovėjimo tarifą, arba jei bilietas nurodytas stovėjimo laikas yra pasibaigęs, prieštarauja pagrindinėms nuostatoms dėl paslaugų teikimo, numatytoms Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsnyje ir kitose ES *acquis* nuostatose?
5. Šiuo atveju transporto priemonė buvo palikta stovėti Zadare, todėl esama sąsajos tarp šios sutarties ir Kroatijos teismų. Tačiau ar šis transporto priemonės stovėjimas yra „paslauga“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į tai, kad paslaugos sąvoka reiškia, kad paslaugą teikianti šalis vykdo apibrėžtą veiklą, t. y. ta šalis vykdo konkrečią veiklą už atlygį. Taigi kyla klausimas, ar vien tokia apeliantės veikla gali būtų laikoma paslauga? Jei pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 dalį Kroatijos teismai neturi specialiosios jurisdikcijos, jurisdikcija nagrinėti bylą tenka atsakovo nuolatinės buveinės vietos teismui.
6. Ar transporto priemonės stovėjimas gatvėje ir viešajame kelyje, kai teisė rinkti rinkliavą suteikiama pagal Kelių eismo saugumo įstatymą ir teisės aktus, reglamentuojančius savivaldybės veiklos vykdymą kaip valdžios institucijos veiklą, ir rinkliava renkama tik už stovėjimą tam tikru dienos laikotarpiu, laikytinas nekilnojamojo turto nuomos sutartimi pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 24 straipsnio 1 dalį?

7. Jeigu minėta prielaida, kad automobilių stovėjimas reiškia sutarties sudarymą (ketvirtasis prejudicinis klausimas), šiuo atveju negali būti taikoma, ar šis parkavimo būdas, kai įgaliojimai rinkti rinkliavą už automobilių stovėjimą suteikiami pagal Kelių eismo saugumo įstatymą, pagal kurį numatyta, kad asmenys, iš anksto neįsigiję bilieto už stovėjimo laiką arba pasibaigus biliete nurodytam stovėjimo laikui, turi įsigyti dienos bilietą, gali būti laikomas susijęs su deliktu ar kvazideliktu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. (ES) Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 dalį?
8. Šiuo atveju nagrinėjamas automobilio stovėjimo įvykis buvo prieš Kroatijos Respublikai įstojant į Europos Sąjungą, konkrečiai — 2012 m. birželio 30 d. 13.02 val. Kyla klausimas, ar taikytini reglamentai, pagal kuriuos nustatoma taikytina teisė, t. y. Reglamentas Nr. 593/2008 ⁽³⁾ arba Reglamentas Nr. 864/2007 ⁽⁴⁾, atsižvelgiant į jų galiojimą laiko atžvilgiu?

Jei Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti dėl materialinės teisės taikymo, pateikiamas šis klausimas:

9. Ar darant prielaidą dėl sutarties sudarymo taip pastačius automobilių ir duoto sutikimo mokėti visos dienos bilieto kainą, kai neperkamas bilietas pagal valandinį stovėjimo tarifą arba kai biliete nurodytas stovėjimo laikotarpis pasibaigia, prieštaraujama pagrindinėms nuostatomis dėl paslaugų teikimo, įtvirtintoms SESV 56 straipsnyje ir kitose Europos Sąjungos *acquis* nuostatose, neatsižvelgiant į tai, ar automobilio savininkas yra fizinis, ar juridinis asmuo? Kitaip tariant, ar siekiant nustatyti taikytiną materialinę teisę šioje byloje galima taikyti Reglamento Nr. 593/2008 4 straipsnio nuostatas (žinant, kad byloje nėra įrodymų, jog bylos šalys pasiekė susitarimą dėl taikytinos teisės)?
- Jei laikoma, kad sudaroma sutartis, ar šioje byloje kalbama apie paslaugų teikimo sutartį, t. y. ši automobilio stovėjimo sutartis gali būti laikoma paslauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 593/2008 4 straipsnio 1 dalies b punktą?
- Papildomai, ar šis stovėjimas gali būti laikomas nuomos sutartimi pagal Reglamento Nr. 593/2008 4 straipsnio 1 dalies c punktą?
- Papildomai, jeigu šiam automobilio stovėjimui būtų taikomos Reglamento Nr. 593/2008 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, kyla klausimas dėl šioje byloje nagrinėjamos veiklos esmės, atsižvelgiant į tai, kad apeliante iš tikrųjų tik pažymi automobilių stovėjimo aikštelės ribas ir renka automobilių stovėjimo rinkliavą, o atsakovas pastato automobilių ir sumoka už automobilio stovėjimą. Iš esmės, jei apeliantės veikla būtų pripažinta esmine, būtų taikoma Kroatijos teisė, tačiau jei esmine būtų pripažinta atsakovo veikla, būtų taikoma Slovėnijos teisė. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad teisė rinkti automobilio stovėjimo rinkliavas šiuo atveju reglamentuojama Kroatijos teisėje, su kuria nagrinėjama sutartis yra labiau susijusi, ar Reglamento Nr. 593/2008 4 straipsnio [3] dalies nuostatos taip pat gali būti taikomos šioje byloje?
- Jei būtų pripažinta, kad kalbama apie Reglamente Nr. 864/2007 nurodytą nesutartinę prievolę, ar ši nesutartinė prievolė gali būti laikoma žala, dėl ko taikytina teisė būtų nustatoma pagal Reglamento Nr. 864/2007 4 straipsnio 1 dalį?
- Papildomai, ar toks automobilio stovėjimas galėtų būti laikomas neteisėtu praturtėjimu, dėl ko taikytina teisė turi būti nustatoma pagal Reglamento Nr. 864/2007 10 straipsnio 1 dalį?
- Papildomai, ar toks automobilio stovėjimas galėtų būti laikomas *negotiorum gestio*, dėl ko taikytina teisė turi būti nustatoma pagal Reglamento Nr. 864/2007 11 straipsnio 1 dalį?
- Papildomai, ar toks automobilio stovėjimas galėtų būti laikomas atsakovo atsakomybe *culpa in contrahendo*, dėl ko taikytina teisė turi būti nustatoma pagal Reglamento Nr. 864/2007 12 straipsnio 1 dalį?

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007, p. 79).

⁽²⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

⁽³⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008, p. 6).

⁽⁴⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, 2007, p. 40).